

מלכודת ארצות ולהוליקם
לארץ להביאם לירושלים
של מטה / לקבל חיים
נצחיות ותרופה לנשמתו /
אדם אב הראשון כשנפל
ונלכד בחטאת לא לברו
אבר הגוף וגרם מיתה
זמניות לו ולזרעו / אף גם
נשמתו ונשמת כל בני
אדם נפלו בשאול אברון
וצלמות ומאחר שאדם
הראשון חטאת נגד השם
שהוא בלתי זמן / גם
גרם עונש הנשמות שהיה
בלי סוף / ואין יוכל
להיות שמיח היהודים
שיהיה מלך עד זמן מה ויש
לו תחלה וסוף / לפרות
אותנו מעונש שאין לו סוף /
זאין יום כפור ודבר אחר
מכפר / אף שהאבות היו
סובלים ארבעה מיתות
בר שהם סקילת שריפה
הרג חנק / בשביל עונש אדם
(כמבואר בספר עשרה
סאמרות במאמר חיקור דין זה
עונש זמניות / אבל על עונש
אין סוף אין כפרה ומה יועיל
או הועיל משיח היהודים לאדם
זאת

und Bekänntniß gebracht; Gott
hat mich dahin geführet / daß
ich gedachte / wie ich durch den
wahren verheissenen Messias,
auff welchen ich bißhero mit an-
dern Jüden gehoffet / daß Er
nemlich ein weltlich Reich an-
richten / und uns ins gelobte
Land führen würde / ewig ge-
recht und seelig werden können.
Adam unser erster Vater hat
durch den Fall nicht nur den
Leib, sondern auch die Seele ver-
sündigtet / und zugleich mit und
in ihm das ganze menschliche
Geschlecht verderbet. Weil er
nun der unendlichen Gott er-
zürnet / und damit unendliche e-
wige Straffe verdienet / wie sol-
te mich dann ein endlicher und
irdischer König mit einem irra-
dischen Reich von der unendli-
chen und ewigen Straffe / dar-
ein alle Menschen durch die
Sünde gestürzet worden / be-
frenen können; Und was hülfte
es Adam / Abraham und die Alts-
väter / wenn nunmehr der Mes-
sias / so von den Jüden gegläus-
bet wird / ein weltliches Reich
noch auffrichten solte / mit dies-
sen Gedancken habe Ich mich
im Judenthumb lang geängstis-
get /